

er det en Bestemmelse, som intetsteds gælder, og som er i fuldkommen Strid med de to nævnte Love.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Appel): Det er rigtigt, naar det ærede Medlem, som nu satte sig, citerede Loven fra 1864 om, at der kan kræves statistisk Materiale, men der staar ikke noget om hvilket statistisk Materiale. Det Spørgsmaal, jeg synes, det ærede Medlem stadig gaar udenom, og som egentlig er det afgørende for denne Sag, er, hvorvidt de privat ledede Skoler, som jo ikke have et befalet Antal Skoledage om Aaret, for hvem Begrebet Forsømmelse o. s. v. er noget ganske andet end for den anden Skole, og som ogsaa paa andre Omraader have frit Raaderum, skulle kontrolleres paa samme Maade som de andre Skoler, eller om man overhovedet har noget dermed at gøre. Det er Sagen: Spørgsmaalet er ikke, om dette kunde være rimeligt og ønskeligt for det ærede Medlem med de Anskuelser, han nærer overfor disse Skoler, men Spørgsmaalet er dette andet, jeg nævned; det er et Frihedsspørgsmaal, om man vil. Det gælder slet ikke, naar det ærede Medlem siger: Hvis der ikke var noget i Vejen, hvorfor saa ikke komme med det. Sagen er, at det blev et nyt Baand og en ny Pligt, man lagde paa disse Skoler. Har man først begyndt med det, kan man snart komme med noget andet, som kan genere. Jeg mener ganske vist ikke, at det i og for sig kunde genere dem det mindste, om det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) næste Aar brugte sin Juleferie til at læse alle disse Protokoller igennem; hvad skulde det genere dem? Men naar man begynder paa eet Omraade, bliver Konsekvensen let, at man en anden Gang kommer med en anden Fordring. Jeg vil derfor til det ærede Medlem blot sige, at Grunden til, at jeg ikke sympatiserer med det ærede Medlem i Ønsket om at faa disse Forsømmelselister eller Protokoller til at foreligge, er aldeles ikke den, at jeg tror, der er noget i Vejen med Skolegangen i disse Skoler. Hvad angaar Spørgsmaalet om min Formand, er Forholdet, saa vidt jeg ved, dette, at det efter Loven af 1908 havde været paatænkt det samme, som det ærede Medlem nu ønsker, men at Ministeren besluttede, at der ikke skulde gøres et Forsøg paa at indkalde slige Protokoller.

Slebsager: Naar jeg har bedt om Ordet, er det i Anledning af en Bemærk-

ning af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) angaaende Lærerstandens Uddannelse paa Privatseminarierne, som han sagde var meget slet. Det ærede Medlem kan mene om Læreruddannelsen i al Almindelighed her i Landet, at den ikke er saa god, som den burde være, og han kan ønske den forbedret, men naar han trækker Privatseminariernes Læreruddannelse frem som noget slet, er det ikke rigtigt, den er i Virkeligheden paa Højde med Læreruddannelsen paa Statsseminarierne. En saadan Udtalelse af det ærede Medlem ned sætter det Arbejde, som gøres paa Privatseminarierne, paa en Maade, som disse slet ikke kunne være tjente med. En anden Sag er det, om man i det hele taget kunde faa Læreruddannelsen forbedret ikke blot paa Privatseminarierne, men ogsaa paa Statsseminarierne, hvor den trænger lige saa haardt dertil.

Da jeg har faaet Ordet, maa jeg maaske benytte Lejligheden til at takke Finansudvalgets Flertal for dets Imødekommen overfor Forslaget om at forhøje Bevillingen til Kirken i Esbjerg fra 30,000 til 45,000 Kr., og jeg takker ogsaa den højtærede Minister, fordi han har stillet sig velvillig til denne Forhøjelse.

K. M. Klausen: Den højtærede Minister siger, at der kan godt forlanges statistisk Materiale, men hvilket? Selvfølgelig det samme statistiske Materiale, som kræves af alle offentlige Skoler, og ind under dette statistiske Materiale falder for enhver Skoles Vedkommende ganske naturligt Forsømmelserne. Det er en meget naturlig Fordring. Naar Ministerens Forgænger har bestemt, at noget af dette Materiale ikke maa fremskaffes, har han dèr handlet i Strid med Loven og truffet en Foranstaltning, som paa ingen Maade kan være bindende for de følgende Kultusministre.

Til det ærede Medlem fra Esbjerg (Slebsager), som vilde tage Privatseminariernes Undervisning i Forsvar, vil jeg dernæst gerne gøre en Bemærkning. Jeg siger: Det er en slet Undervisning, der gives paa Privatseminarierne, bl. a. fordi disse Anstalter ere private Forretninger, som ville tjene Penge, og som overfylde deres Klasser paa uforsvarlig Maade. Naar man, som man gør paa Privatseminarierne, bunker 45 Elever sammen i een Klasse, giver det en slet Undervisning, thi ingen Lærer kan undervise et saa uhyre stort Elevental forsvarligt. Det forekommer mig